

JON GORDON

AUTOBUZUL ENERGIEI

pentru copii

Traducere din limba engleză de
Camelia Zara

 ACT și Politon

2019

Această traducere este publicată sub licența editorului original
John Wiley & Sons, Inc.

**The Energy Bus for Kids: A Story about Staying
Positive and Overcoming Challenges**

Copyright © 2012 by Jon Gordon. All rights reserved.

© 2019 Editura ACT și Politon pentru prezenta ediție românească

Editura ACT și Politon

Str. Înclinată, nr. 129, Sector 5, București, România, C.P. 050202.

tel: 0723 150 590, e-mail: office@actsipoliton.ro

www.actsipoliton.ro/blog

Traducător: **Camelia Zara**

Redactor: **Maria Nicula**

Tehnoredactor: **Angelica Ardeleanu**

Coperta: **Mădălina Ioniță**

Copyright Manager: **Andrei Popa**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GORDON, JON

Autobuzul energiei pentru copii / Jon Gordon; trad.: Camelia Zara. - București: ACT și Politon, 2019

ISBN 978-606-913-316-3

I. Zara, Camelia (trad.)

159.9

AVERTISMENT: Distribuirea, copierea sau piratarea în orice fel a acestei cărți nu este pedepsită numai prin lege, dar contravine și tuturor normelor și principiilor etice și sănătoase pe care un astfel de titlu le promovează. Ce fel de efect va avea energia pe care vreți să o transmiteți mai departe, dacă aceasta vine prin furt, ilegalitate și lipsă de respect față de autor și față de toți cei care au contribuit la crearea acestei cărți, astfel ca ea să ajungă la dumneavoastră? Împărtășiți cu ceilalți informațiile importante, valorile și lecțiile pe care le-ați aflat din acest material, într-un mod corect și responsabil.

Era luni, iar pentru George zilele de luni nu erau niciodată bune. S-a trezit obosit și morocănos, ca de obicei.

Aseară s-a uitat prea mult la televizor.

A fost absorbit de un joc video.

S-a dus la culcare prea târziu și s-a certat cu sora lui, Georgette.

Mama lui era supărată fiindcă trebuia să prindă autobuzul și încă nu-și luase micul dejun.

— Este cea mai importantă masă a zilei, a spus ea.

George știa că are dreptate, dar era prea obosit și trebuia să se grăbească să prindă autobuzul.

TOP

În timp ce George alerga spre stație cu ghiozdanul lui greu, a văzut cum autobuzul 11 pleca.

George era atât de supărat, încât îi venea să plângă... dar nu a plâns. Doar și-a lăsat capul în jos și s-a întrebat ce altceva ar mai putea să meargă prost pe ziua de azi.

Din fericire, pe când pleca, șoferița l-a văzut pe George, a oprit autobuzul și i-a strigat de la fereastră:

— N-aș fi plecat fără tine. Hai. Urcă-te.

Șoferița nu era cea pe care o cunoștea el. George nu o mai văzuse niciodată. I-a spus că o cheamă Joy și avea cel mai larg zâmbet pe care el îl văzuse vreodată. El i-a spus că îl cheamă George și s-a așezat pe primul loc.